

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2020. január hó 08. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt *vádlott neve* ellen indult büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2019. június 17. napján kihirdetett *13.B.116/2019/22.* számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A bíróság a vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást *mellőzi*.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bünygyi költség összege helyesen: *166.789,- (egyszázhatvanhatezer-hétszáznyolcvankilenc) forint*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000,- (tízezer) forint bünygyi költség megfizetésére az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlott bünösségét hivatali vesztegetés büntettében [Btk. 293. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért, mint többszörös visszaesőt, 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A terhelttel szemben 18.000,- forintra vagyonekobzást rendelt el és 172.789,- forint bünygyi költség megfizetésére kötelezte.
- [2] Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:
- [3] az ügyészség a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása,
- [4] a vádlott és a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.
- [5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.212/2019/10. számú átiratában és a nyilvános ülésen jelenlévő ügyész a perbeszédében a vádlott terhére bejelentett fellebbezést annak indokolásával egyezően fenntartotta. A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása mellett

indítványozta a vagyoneklobzás mellőzését, mert álláspontja szerint annak törvényi feltételei a 78/2009. BK vélemény II. pontjában kifejtettekre figyelemmel nem állnak fenn. Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság pontatlanul állapította meg a vádlottat terhelő bünygyi költség összegét, mert a Szegedi Ítéltábla 2019. június - helyesen: július - 24. napján meghozott Bpkf.III.378/2019/5. számú végzésével a Szolnoki Törvényszék 13.B.116/2019/16/III. számú végzését megváltoztatta és védő neve ügyvéd védői díját 12.000,- forint helyett 6.000,- forintban állapította meg. Ezért az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költség összege helyesen 166.789,- forint.

- [6] A vádlott védője fellebbezését írásban megindokolta, azt a nyilvános ülésen is fenntartotta. Elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése során téves következtetést vont le a vádlott bünygyiségére. A védő szerint ez a megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, valamint ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető és az elsőfokon megállapított tényállástól eltérő tényállás állapítható meg. Utalt a Be. 7. § (4) bekezdésére is, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, ezért a vádlott felmentésének van helye.
- [7] A büntetés enyhítését célzó fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nincs arányban a büncselekmény tárgyi súlyával, az nem igazodik a bünygyiség mértékéhez, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez.
- [8] A vádlott is fenntartotta a nyilvános ülésen a fellebbezését, illetve mindenben csatlakozott a védője által előadottakhoz. Egyúttal bizonyítási indítványt terjesztett elő, tárgyalás tartását és azon a birtokában lévő okiratok ismertetését indítványozta annak alátámasztása végett, hogy a 2017. június 9-i meghallgatásán gyógyszerek hatása alatt állt. Zavart állapotát tanú 1 is észlelte. Állítása szerint a büncselekmény elkövetésekor drog- és nyugtatófüggő volt, a bevett gyógyszerek miatt nem emlékszik arra, hogy a tényállásban írt kijelentést tette volna tanú 2 reintegrációs tiszt előtt, illetve, ha részéről az ajánlat el is hangzott, azt nem mondta komolyan.
- [9] A védő csatlakozott védenca bizonyítási indítványához. Az ügyész annak elutasítását indítványozta figyelemmel arra, hogy a vádlott a gyógyszeres befolyásoltságára már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott és ezzel a védekezésével az elsőfokú bíróság az ítéletében is foglalkozott.
- [10] Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ugyanakkor túlnyomórészt osztotta a főügyészség egyéb indítványait. A másodfokú bíróság - a később kifejtendők miatt - további bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, ezért a vádlott és a védő bizonyítási indítványát elutasította.
- [11] A vádlott és a védő fellebbezésének elsődleges irányára (felmentés) tekintettel az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta.
- [12] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.
- [13] A törvényszék a bizonyítási eljárás során részletesen kihallgatta a vádlottat, tanú 2 tanút, felolvasta tanú 1 nyomozás során tett és a bírósági eljárásban írásban benyújtott vallomását. A tárgyalás anyagává tette tanú 3 és tanú 4 tanúk nyomozati vallomásait, továbbá mindazon okiratot, amelyek a tényállás tisztázásához szükségesek voltak.
- [14] A vádlott következetlen, sorozatosan változtatott vallomására figyelemmel indokoltan utasította el tanú 1 és tanú 4 tanú személyes kihallgatására, továbbá a 2017. június 9. napi esetleges gyógyszeres befolyásoltságának megállapítására irányuló bizonyítási indítványt.
- [15] A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen lényegében ez utóbbi bizonyítási indítványát ismételte meg. A terhelt már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a 2017. június 9-i büntetés-

végrehajtás intézetbeli meghallgatásakor gyógyszeres befolyásoltság alatt állt. A nyilvános ülésen a vádlott az iratokhoz csatolt egy 2016. április 14. napján kelt ambuláns kezelőlapot, amely azon állítását támasztotta alá, hogy a gyógyszer 1 megnevezése nevű gyógyszert rendszeresen szedte a fogvatartása alatt, emellé 2016. szeptember 8-án gyógyszer 2 megnevezése is kapott. Az iratok szerint a vádlott a 2019. június 12. napjára kitűzött előkészítő ülésen is gyógyszeres befolyásoltságra hivatkozott, amit azonban a törvényszék által rövid úton beszerzett igazságügyi orvosszakértői tájékoztatás megcáfolt, az előkészítő ülés elhalasztására nem a vádlott egészségi állapota miatt került sor (elsőfokú iratok 16. sz.jegyzőkönyv). Megjegyzi az ítélet tábla, hogy amennyiben a vádlott folyamatosan, hosszú ideje szedi az általa hivatkozott gyógyszereket (az általa becsatolt ambuláns kezelőlap 2016. évi, a bűncselekmény elkövetésének időpontja 2017.), úgy azokhoz a vádlott már nyilvánvalóan hozzászokott, ezért a gyógyszerek nem akadályozhatták abban, hogy kijelentésének következményeit felmérje. Nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy a vádlottnak a gyógyszeres befolyásoltságra való hivatkozása csupán egy volt az eljárás során előterjesztett különböző védekezései közül.

- [16] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott és védőjének bizonyítási indítványát elutasította.
- [17] A szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. Az első fokú ítélet részbeni megalapozatlanságát [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontja] a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [18] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatoknál az elsőfokú bíróság felcserélte a Battonyai Járásbíróság ítéleteire vonatkozó másodfokú határozatok adatait és az ítéletekben elbírált bűncselekményeket, valamint büntetéseket. Ezért ezek helyesen a következők:
- [19] A Battonyai Járásbíróság a 2016. március 2. napján meghozott 3.B.160/2015/16. számú, illetve a Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. november 24. napján jogerős 1.Bf.153/2016/23. számú határozatával garázdaság - helyesen - vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt a vádlottat 1 év börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje 2014. szeptember 28. napja.
- [20] A Battonyai Járásbíróság 2016. április 6. napján meghozott 9.B.103/2015/59. számú, illetve a Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. szeptember 30. napján meghozott 7.Bf.243/2016/8. számú határozatával a vádlottat lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés bb) pont, (3) bekezdés a) pont] miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 11 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje 2014. augusztus 2. napja.
- [21] Az első fokú ítéletben elbírált bűncselekmény elkövetésekor a vádlott a Békéscsabai Járásbíróság 1.B.183/2015/106. számú ítéletével rablás büntette és más bűncselekmények miatt kiszabott 6 év 6 hónap fegyházbüntetését töltötte.
- [22] Az első fokú ítéletben hivatkozott, a Gyulai Járásbíróság előtt 13.B.34/2017. számon indult büntetőügy (első fokú ítélet 3. oldal második bekezdés) időközben jogerősen lezárult: a Gyulai Járásbíróság a 2017. június 7. napján kihirdetett 13.B.34/2017/16. számú ítéletével, ami a Gyulai Törvényszék 2017. december 4. napján kihirdetett 9.Bf.255/2017/6. számú ítéletével emelkedett jogerőre, a többszörös visszaeső vádlottat a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b), c) pontja szerint minősülő csalás vétsége és más bűncselekmények miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 8 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte és a vádlottal szemben 103.390,- forintra vagyoneklobzást rendelt el. A bűncselekmények elkövetési ideje 2014. október 2. és 2015. február 21. napja közötti időszak.
- [23] Az előbb felsorolt négy alapítéletet a Gyulai Járásbíróság 2019. április 15. napján meghozott 13.Bpk.23/2019/8. számú ítéletével, ami a Gyulai Törvényszék 1.Bpkf.217/2019/5. számú

határozatával 2019. július 17. napján emelkedett jogerőre, összbüntetésbe foglalta és annak tartamát 7 év 8 hónap 10 nap fegyházban állapította meg.

- [24] A vádlott az alapítéletekkel kiszabott büntetéseket 2015. március 20. napjától folyamatosan tölti. Az összbüntetesként meghatározott szabadságvesztés büntetését 2022. november 25. napján tölti ki.
- [25] A vádlott személyi körülményei közül az ítéletábra mellőzte azt, hogy kezdődő betegség 1 neve és betegség 2 neve betegsége van. A bíróság a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan is tényeket állapít meg [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont], e betegségeket azonban az elsőfokú bíróság saját megfogalmazása szerint is a vádlott elmondására alapította. Ezeket a betegségeket azonban a rendelkezésre álló iratok nem támasztották alá, így azok iratellenes megállapítások voltak [Be. 592. § (2) bekezdés c) pont].
- [26] A másodfokú bíróság mellőzte az első fokú ítélet 2. oldal utolsó és 3. oldal első bekezdéséből az idézőjelek közé tett megállapításokat is, amelyeket az elsőfokú bíróság a tárgyaláson becsatolt büntetés-végrehajtási dokumentációból emelt át. Ehelyett az ítéletábra azt állapította meg, hogy:
- [27] A vádlott a fogva tartása során rendszeresen feljelentésekkel fenyegetőzik. A felügyelettel és az elítélttársaival nem jön ki, állandóan konfliktust generál.
- [28] Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel, helyesbítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.
- [29] A vádlott felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják.
- [30] Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott vallomásaival szemben döntően tanú 2 és tanú 1 tanúk vallomása alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság az iratok tartalmával egybehangzóan mutatott rá arra, hogy a vádlott az eljárás különböző szakaszaiban az ügyre vonatkozóan többféle, egymástól eltérő vallomást tett. Ezzel szemben tanú 2 és tanú 1 tanúk mindig következetesen, egymással is egybehangzóan adták elő a vádlott által a 2017. június 9-i meghallgatásán elmondottakat. Nem tekinthető érdemi ellentmondásnak e két tanú vallomása közötti azon különbség, hogy tanú 1 tanú szerint a vádlott a futócipő felajánlásakor a cipő értékét is megjelölte. Tanú 2 a bírósági tárgyaláson hitelt érdemlő magyarázatot adott arra, hogy ezt a momentumot korábban miért nem említette. Alaptalan a vádlott azon észrevétele, hogy tanú 1 is említette zavart állapotát a vallomásában, ezt ugyanis az iratok nem támasztják alá (elsőfokú iratok 19. sz., a tanú írásban tett vallomása; nyomozati iratok 853-856. oldalon lévő tanúvallomás, valamint a tanú és a vádlott szembesítési jegyzőkönyve 977-980. oldal). Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló valamennyi - az ítéletábra által korábban már említett - bizonyítékot értékelési körébe vonta és részletes, meggyőző, az iratok tartalmával összhangban álló indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el.
- [31] A bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata.
- [32] A Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. Megalapozott tényállás esetén nincs törvényi lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó, eltérő tényállás megállapítására és ennek eredményeként a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.
- [33] A teljesség érdekében ismételten rámutat az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlansága kizárólag a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények, illetve a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok körében mutatkozott, mely részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.
- [34] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és bűncselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.
- [35] A törvényszék azt is helyesen állapította meg, hogy a vádlott többszörös visszaesőnek minősül, ennek jogszabályi alapját azonban hiányosan jelölte meg, mert az helyesen a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont b) pontja.

- [36] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is maradéktalanul feltárta. Ennek során - helyesen - súlyosító körülményként vette figyelembe azt, hogy a vádlott a bűncselekményt másik büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Ez a Gyulai Járásbíróság előtt 13.B.34/2017. szám alatt indult büntetőügy volt. Nem helytálló a fellebbviteli főügyészség azon megállapítása, hogy a vádlott a bűncselekményt a Gyulai Törvényszék előtt 2.Bf.277/2016. szám alatt folyamatban lévő másodfokú büntetőeljárás hatálya alatt követte el, tekintettel arra, hogy az az ügy 2016. november 28. napján jogerősen lezárult, a jelen ítéletben elbírált bűncselekményt pedig a terhelt 2017. június 9. napján követte el.
- [37] Az elsőfokú bíróság a többszörös visszaeső vádlottal szemben kiszabható középértéket is helyesen állapította meg, e körben azonban tévesen hivatkozott a Btk. 82. § (2) bekezdésére, ugyanezen jogszabályhely (1) bekezdése helyett. Ezért ezt a jogszabályi hivatkozást helyesbítette a másodfokú bíróság.
- [38] Enyhítő körülményként az ítélet tábla az időmúlást és nem azt vette figyelembe, hogy a vádlott második éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt.
- [39] Az elsőfokú bíróság a helyesen számba vett büntetéskiszabási körülmények alapján a bűncselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel arányban álló büntetést és mellékbüntetést szabott ki, amelynek sem lényeges enyhítésére, sem lényeges súlyosítására a másodfokú bíróság nem látott indokot. Az elsőfokú bíróság a 2/2017. (II. 10.) AB határozatra is figyelemmel kellően megindokolta, hogy a büntetés kiszabásánál miért tért el a vádlott javára a középértéktől.
- [40] Az a tény, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási rezsim szabályaival rendszeresen szembe szegült, magatartása sorozatos kifogások alá esett, és emiatt mintegy húsz fegyelmi büntetése is volt, a bűncselekmény jellegére figyelemmel nem tekinthető súlyosító körülménynek, így ez nem nyújt alapot a büntetés lényeges súlyosítására.
- [41] A büntetés lényeges enyhítése pedig a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célokat veszélyeztetné. A vádlott a bűncselekmény elkövetésekor a fiatal felnőttkort, a vádlott életkora életévét alig haladta meg, ennek ellenére a korábbi büntetéseire figyelemmel többszörös visszaesőnek minősült. A jogerős, viszonylag hosszú tartamú büntetés sem tartotta vissza attól, hogy annak végrehajtása alatt újabb bűncselekményt kövessen el.
- [42] Osztotta azonban az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészségnek a vagyonekbevételek mellőzésére és a bűnügyi költség helyesbítésére irányuló indítványát.
- [43] A vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevételeket a törvényszék a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és a 75. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 78. számú BK véleményre alapította.
- [44] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekbevételeket kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyoni előnyra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.
- [45] A Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vagyonekbevételeket pénzügyi előnyként kifejezve kell elrendelni, ha a vagyonekbevételek alá eső vagyoni előny már nem lehetséges fel.
- [46] Azt az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy a vagyonekbevételek elrendelése során az általa hivatkozott BK vélemény rendelkező részének melyik pontját vette figyelembe.
- [47] A másodfokú eljárásban is irányadó első fokú ítélet tényállása szerint a vádlott a terhére rótt bűncselekménnyel vagyoni előnyt nem szerzett. Ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, hogy a vagyonekbevételeknek a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontjában írt törvényi feltételei fennállnak-e. E rendelkezés szerint vagyonekbevételeket kell elrendelni arra a vagyoni előnyra, amely az adott vagyoni előny tárgya volt.
- [48] A 78/2009. BK vélemény II. pontja a Btk. 74. § (1) bekezdésének f) pontjával kapcsolatosan kimondja, hogy: „a passzív vesztegetővel szemben azonban nem lehet vagyonekbevételeket elrendelni, ha a bűncselekmény elkövetése révén, vagy azzal összefüggésben nem szerezte meg a vagyoni előnyt; ilyenkor az intézkedést az ítélt vagyoni előny tárgyára az aktív vesztegetővel szemben kell

alkalmazni. Az ígért vagyoni előnyre a vagyonelkobzás elrendelésének azonban az aktív vesztegetővel szemben is csak akkor van helye, ha az ígért vagyoni előny tárgya az elkövetést megelőzően az elkövető rendelkezésére állt, és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa".

- [49] Az irányadó tényállás szerint a vádlott azt ajánlotta fel tanú 2 tanúnak, hogy amennyiben elintézi, hogy célszállítással visszakerüljön az anyaintézetbe, úgy egy futócipőt vásárol neki. Mindebből az következik, hogy az ígért vagyoni előny tárgya (a futócipő) a felajánlás megtételekor nem állt a vádlott rendelkezésére. Ezért az elsőfokú bíróság a már hivatkozott törvényi előfeltételek hiányában rendelt el a vádlottal szemben vagyonelkobzást, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.
- [50] Az elsőfokú bíróság az általa bejegyzett bünyügyi költségek megfizetésére kötelezte a vádlottat. A vádlott a 2019. június 12. napján tartott előkészítő ülésen meghozott, védő neve ügyvéd részére 12.000,- forint védői díjat megállapító 13.B.116/2019/16/III. számú végzés ellen fellebbezést jelentett be. Ezt a végzést a Szegedi Ítéltábla 2019. július 24. napján meghozott Bpkf.III.378/2019/5. számú végzésével - azaz az első fokú ítélet kihirdetését követően - megváltoztatta és a védői díjat 6.000,- forintban állapította meg. Ily módon a vádlottat 6.000,- forinttal kevesebb bünyügyi költség terheli, mint amerre az elsőfokú bíróság kötelezte. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bünyügyi költség összegét 166.789,- forintra helyesbítette.
- [51] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, az első fokú ítéletet hivatalból felülbírálvá, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [52] A vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 574. § (1) és (2) bekezdésére is - kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség viselésére.
- [53] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2020. január 8.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke

. Cserhádi Ágota sk.
előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.439/2019/8. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.116/2019/22. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2020. január 8.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke